Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

28. července 2016*

„Řízení o předběžné otázce — Ochrana životního prostředí — Nakládání s odpady — Směrnice 2006/21/ES — Článek 10 odst. 2 — Zavážka vytěžených prostor jinými než těžebními odpady — Skládkování nebo využití uvedených odpadů“

Ve věci C-147/15,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie) ze dne 16. prosince 2014, došlým Soudnímu dvoru dne 26. března 2015, v řízení

Città Metropolitana di Bari, dříve Provincia di Bari

proti

Edilizia Mastrodonato Srl,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, C. Lycourgos (zpravodaj), E. Juhász, C. Vajda a K. Jürimäe, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: V. Tourrès, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. března 2016,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Città Metropolitana di Bari, dříve Provincia di Bari, G. Marianim, avvocato,

— za Edilizia Mastrodonato Srl M. Ingravallem, avvocato,

— za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. Grassem, avvocato dello Stato,

— za rakouskou vládu G. Eberhardem, jako zmocněncem,

— za polskou vládu B. Majczynou a M. Drwięckim, jakož i B. Paziewskou, jako zmocněnci,

— za vládu Spojeného království S. Brandonem a L. Christiem, jako zmocněnci, ve spolupráci s A. Batesem, barrister,

* Jednací jazyk: italština.

— za Evropskou komisi G. Gattinarou a E. Sanfrutos Cano, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 21. dubna 2016,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 10 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES (Úř. věst. 2006, L 102, s. 15).

2 Projednávaná žádost byla předložena v rámci sporu mezi Città Metropolitana di Bari (územněsprávní celek Bari, Itálie), dříve Provincia di Bari (provincie Bari, Itálie), a společností Edilizia Mastrodonato Srl ve věci povolovacího režimu, který se má uplatnit na vyplňování uzavřeného lomu.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 1993/31/ES

3 Bod 15 odůvodnění směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. 1999, L 182, s. 1; Zvl. vyd. 15/04, s. 228) uvádí:

„[V]zhledem k tomu, že v souladu se směrnicí 75/442/EHS nemusí být využívání inertních odpadů nebo odpadů neklasifikovaných jako nebezpečné, které jsou používány při terénních úpravách, rekonstrukcích, zavážkách nebo některých stavebních pracích, považováno za skládku.“

4 Článek 2 směrnice 1999/31 pod nadpisem „Definice“ stanoví:

„Pro účely této směrnice se:

[...]

g) ‚skládkou‘ rozumí místo pro odstraňování odpadů pomocí jejich povrchového nebo podpovrchového ukládání,

[...]“

5 Článek 3 této směrnice, nadepsaný „Oblast působnosti“, v odstavcích 1 a 2 stanoví:

„1. Členské státy použijí tuto směrnici na veškeré skládky podle čl. 2 písm. g).

2. Aniž jsou dotčeny stávající právní předpisy Společenství, jsou z působnosti této směrnice vyňaty:

[...]

– používání vhodných inertních odpadů při terénních úpravách, rekonstrukcích a zavážkách nebo pro stavební účely,

— […]

— ukládání neznečištěné zeminy nebo inertních odpadů neklasifikovaných jako nebezpečné pocházejících z průzkumných a těžebních prací, z úpravy a skladování minerálních zdrojů a rovněž z provozu lomů a povrchových dolů.“

Směrnice 2006/21

6 Článek 2 odst. 1 směrnice 2006/21 stanoví:

„S výhradou odstavců 2 a 3 se tato směrnice vztahuje na nakládání s odpadem vznikajícím při vyhledávání, těžbě, úpravě a skladování nerostných surovin a při provozu lomů (dále jen ‚těžební odpad‘).

7 Článek 10 směrnice 2006/21, nadepsaný „Vytěžené prostory“, stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby provozovatel, který za účelem rekultivace a stavby vyplňuje těžebním odpadem vytěžené prostory vzniklé povrchovou nebo hlubinnou těžbou, přijal vhodná opatření za účelem:

1) zajištění stability těžebního odpadu obdobně jako podle čl. 11 odst. 2;

2) předcházení znečištění půdy a povrchových a podzemních vod obdobně jako podle čl. 13 odst. 1, 3 a 5;

3) zajištění monitorování těžebního odpadu a vytěžených prostor obdobně jako podle čl. 12 odst. 4 a 5.

2. Směrnice 1999/31/ES se i nadále podle potřeby vztahuje [se i nadále vztahuje] na jiný odpad než těžební odpad používaný pro vyplňování vytěžených prostor.“

Směrnice 2008/98/ES

8 Bod 19 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. 2008, L 312, s. 3) uvádí:

„Definice využití a odstraňování odpadů musí být upraveny s cílem zajistit jasné odlišení těchto dvou pojmů, a to na základě skutečného rozdílu v jejich dopadu na životní prostředí nahrazením přírodních zdrojů v hospodářství a s uznáním možného přínosu, jejž využívání odpadů jako zdroje má pro životní prostředí a lidské zdraví. Mimo to lze vypracovat pokyny v zájmu objasnění případů, kdy je obtížné použít toto odlišení v praxi nebo kdy klasifikace určité činnosti jako využití neodpovídá skutečnému dopadu tohoto způsobu nakládání na životní prostředí.“

9 Článek 3 této směrnice stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[...]

15) ‚využitím‘ jakákoli činnost, jejímž hlavním výsledkem je, že odpad slouží užitečnému účelu tím, že nahradí jiné materiály, které by jinak byly použity ke konkrétnímu účelu, nebo jejímž výsledkem je, že je odpad upraven k tomuto konkrétnímu účelu, a to v daném zařízení nebo v širším hospodářství. V příloze II je uveden nevyčerpávající seznam způsobů využití;

[...]

19) ‚odstraněním' jakákoli činnost, která není využitím, a to i v případě, že tato činnost má jako vedlejší důsledek znovuzískání látek nebo energie. V příloze I je uveden nevyčerpávající seznam způsobů odstraňování;

[...]"

10 Článek 4 uvedené směrnice, nazvaný „Hierarchie způsobů nakládání s odpady", stanoví:

„1. Jako pořadí priorit pro právní předpisy a politiku v oblasti předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi se použije tato hierarchie způsobů nakládání s odpady:

a) předcházení vzniku,

b) příprava k opětovnému použití,

c) recyklace,

d) jiné využití, například energetické využití, a

e) odstranění.

2. Při uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady uvedené v odstavci 1 přijmou členské státy opatření, která podpoří možnosti, jež představují nejlepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí. To může u zvláštních toků odpadů vyžadovat odchýlení se od hierarchie, je-li to odůvodněno zohledňováním životního cyklu u celkových dopadů vzniku tohoto odpadu a nakládání s ním.

[...]"

11 Článek 10 odst. 1 téže směrnice stanoví:

„Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby byly pro odpad uplatněny způsoby využití podle článků 4 a 13."

12 Článek 11 směrnice 2008/98, nadepsaný „Opětovné použití a recyklace", v odstavcích 2 a 3 stanoví:

„2. Za účelem dosažení souladu s cíli této směrnice a přiblížení se k evropské recyklační společnosti s vysokou úrovní hospodárnosti využívání zdrojů přijmou členské státy opatření nezbytná k dosažení těchto cílů:

[...]

b) zvýšit do roku 2020 nejméně na 70 % hmotnosti celkovou úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace odpadů a jiných druhů materiálového využití, včetně zásypů, při nichž jsou jiné materiály nahrazeny odpadem, u nikoliv nebezpečných stavebních a demoličních odpadů s výjimkou v přírodě se vyskytujících materiálů uvedených na seznamu odpadů v kategorii 17 05 04.

3. Komise přijme podrobná pravidla, kterými se stanoví způsoby uplatňování a výpočtu pro ověřování dodržování cílů stanovených v odstavci 2 tohoto článku s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2150/2002 ze dne 25. listopadu 2002 o statistice odpadů [Úř. věst. 2002, L 322, s. 1; Zvl. vyd. 15/07, s. 257]. Tato pravidla mohou zahrnovat přechodná období pro členské státy, které

v roce 2008 recyklovaly méně než 5 % v některé z kategorií uvedených v odstavci 2. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 39 odst. 2 této směrnice.“

13 Článek 13 této směrnice stanoví:

„Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění nakládání s odpady způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a nepoškozuje životní prostředí, a zejména:

a) neohrožuje vodu, ovzduší, půdu nebo rostliny nebo živočichy;

b) nezpůsobuje obtěžování hlukem nebo zápachem;

c) nemá nepříznivý vliv na krajinu nebo místa zvláštního zájmu.“

14 Článek 40 uvedené směrnice stanoví, že lhůta pro její provedení do vnitrostátního práva uplyne 12. prosince 2010.

15 Příloha I směrnice 2008/98, nadepsaná „Způsoby odstraňování“, vyjmenovává následující činnosti:

„D 1 Ukládání na povrch nebo pod úroveň povrchu země (např. skládkování apod.)

[...]

D 3 Hlubinná injektáž (např. injektáž čerpatelných odpadů do vrtů, solných komor nebo jiných přírodních úložišť apod.)

[...]

D 12 Trvalé uložení (např. ukládání v kontejnerech do dolů apod.)

[...]“

16 Příloha II této směrnice, nadepsaná „Způsoby využívání“, vyjmenovává následující činnosti:

„[...]

R 3 Recyklace nebo zpětné získávání organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla (včetně kompostování a dalších biologických transformačních procesů) [...]

R 4 Recyklace nebo zpětné získávání kovů a sloučenin kovů

R 5 Recyklace nebo zpětné získávání jiných anorganických materiálů

[...]

R 10 Úprava půdními procesy, která je přínosem pro zemědělství nebo životní prostředí

[...]“

Italské právo

17 Článek 10 odst. 3 legislativního nařízení č. 117/2008 ze dne 30. května 2008, kterým se do vnitrostátního práva provádí směrnice 2006/21 (GURI č. 157 ze dne 7. července 2008, s. 4), stanoví:

„Na vyplňování vytěžených prostor a dutin po těžební činnosti jiným než těžebním odpadem, na který se vztahuje toto nařízení, se uplatní ustanovení legislativního nařízení č. 36 ze dne 13. ledna 2003 o skládkách odpadů."

Spor v původním řízení a předběžná otázka

18 Společnost Edilizia Mastrodonato podala dne 16. března 2010 žádost za účelem rozšíření lomu doprovázenou zejména provozním záměrem rekultivace životního prostředí, která předpokládá vyplnění dříve využívaných oblastí pomocí 1 200 000 m^3 jiného než těžebního odpadu.

19 Rozšíření lomu povolila dne 21. září 2011 Servizio regionale Attività estrattive (regionální služba „Těžební činnosti") za podmínky, že rekultivační program bude uskutečněn podle podmínek záměru, který byl schválen současně.

20 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že mezi společností Edilizia Mastrodonato a provincií Bari vznikl rozpor ohledně toho, jak měla Edilizia Mastrodonato postupovat, aby skutečně mohla provést vyplnění dříve využívaných oblastí.

21 Dne 19. ledna společnost Edilizia Mastrodonato zaslala provincii Bari oznámení o zahájení činnosti v souladu se zjednodušeným postupem použitelným na využití odpadů. Dne 15. listopadu 2012 velitel služby Polizia Provinciale – Protezione Civile e ambiente (provinciální policie – ochrana obyvatelstva a životního prostředí) provincie Bari odmítl, aby se na záměr vyplňování společnosti Edilizia Mastrodonato takový zjednodušený postup použil z důvodu, že uvedené vyplňování ve skutečnosti bylo záměrem ukládání zvláštního inertního odpadu o objemu 1 200 000 m^3 formou skládkování, který měl být předmětem řádného povolovacího postupu podle čl. 10 odst. 3 legislativního nařízení č. 117/2008, kterým se do vnitrostátního práva provádí čl. 10 odst. 2 směrnice 2006/21.

22 Toto rozhodnutí bylo zrušeno Tribunale amministrativo regionale Puglia (správní soud regionu Apulie, Itálie). Uvedený soud byl totiž toho názoru, že navrhované vyplnění mohlo být uskutečněno na základě zjednodušeného postupu, a to bez ohledu na znění čl. 10 odst. 3 legislativního nařízení č. 117/2008. Podle tohoto soudu totiž mělo být toto ustanovení vykládáno ve světle vývoje unijního práva v oblasti odpadů. Z článku 3 bodu 15 a článku 11 směrnice 2008/98 je přitom podle uvedeného soudu zjevné, že zavážka, byť prováděná jiným než těžebním odpadem, může spočívat nikoliv v odstranění, nýbrž ve využití odpadů, pro které italské právo připouští použití zjednodušeného postupu.

23 Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie), ke které se provincie Bari odvolala proti rozhodnutí Tribunale amministrativo regionale di Puglia (správní soud regionu Apulie), je žádána o výklad čl. 10 odst. 3 legislativního nařízení č. 117/2008, a tudíž i o výklad čl. 10 odst. 2 směrnice 2006/21. Konstatuje, že na rozdíl od Tribunale amministrativo regionale di Puglia (správní soud regionu Apulie) provincie Bari tvrdí, že v souladu s těmito dvěma ustanoveními pouze vyplňování prováděné těžebním odpadem nepředstavuje odstraňování odpadu, a může tak být podle italského práva předmětem zjednodušeného postupu.

24 Za těchto podmínek se Consiglio di Stato (Státní rada) rozhodla přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je třeba vykládat čl. 10 odst. 2 směrnice 2006/21 v tom smyslu, že pokud se vyplňování skládky provádí jinými než těžebními odpady, řídí se vždy právní úpravou v oblasti odpadů stanovenou ve směrnici 1999/31, a to i v případě, že se nejedná o odstraňování odpadů, ale o jejich využití?“

K předběžné otázce

25 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 10 odst. 2 směrnice 2006/21 musí být vykládán v tom smyslu, že má za následek, že se požadavky směrnice 1999/31 uplatní na vyplňování lomu jinými než těžebními odpady, pokud tento postup představuje využití těchto odpadů.

26 Směrnice 2006/21, jak stanoví její čl. 2 odst. 1, se vztahuje na nakládání s odpadem vznikajícím při vyhledávání, těžbě, úpravě a skladování nerostných surovin a při provozu lomů.

27 Článek 10 uvedené směrnice je nadepsán „Vytěžené prostory“. Jeho odstavec 1 členským státům ukládá, aby zajistily, že provozovatel přijme některá opatření, pokud vyplňuje těžebním odpadem vytěžené prostory za účelem rekultivace a stavby. Naproti tomu odstavec 2 uvedeného článku stanoví, že se směrnice 1999/31 „nadále […] vztahuje na jiný odpad než těžební odpad používaný pro vyplňování vytěžených prostor“.

28 Je třeba konstatovat, že se jazyková znění čl. 10 odst. 2 směrnice 2006/21 liší, pokud jde o to, zda se směrnice 1999/31 vztahuje na jiné než těžební odpady. I když zejména řecké, francouzské a italské znění tohoto ustanovení výslovně uvádějí, že se směrnice 1999/31 nadále vztahuje na jiný než těžební odpad používaný pro vyplňování, především německé a anglické znění tohoto ustanovení stanoví, že se směrnice 1999/31 na takový odpad uplatní případně („gegebenfalls“ a „as appropriate“).

29 Je třeba uvést, že z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že formulace použitá v jedné z jazykových verzí ustanovení unijního práva nemůže sloužit jako jediný základ pro výklad tohoto ustanovení ani jí nemůže být v tomto ohledu přiznána přednostní povaha vzhledem k jiným jazykovým verzím. Ustanovení unijního práva totiž musí být vykládána a používána jednotně na základě verzí vypracovaných ve všech jazycích Unie. V případě rozdílů mezi různými jazykovými verzemi unijního práva musí být dotčené ustanovení vykládáno podle celkové systematiky a účelu právní úpravy, jejíž je součástí (rozsudek ze dne 17. března 2016, Kødbranchens Fællesråd, C-112/15, EU:C:2016:185, bod 36 a citovaná judikatura).

30 V tomto ohledu a jak uvedla generální advokátka v bodě 31 svého stanoviska, je třeba zdůraznit, že čl. 10 odst. 2 směrnice 2006/21 stanoví, že se směrnice 1999/31 „nadále […] vztahuje“ na jiný než těžební odpad používaný pro vyplňování, což předpokládá, že se směrnice 1999/31 vztahuje na vyplňování vytěžených prostor pouze tehdy, pokud uvedené vyplňování splňuje podmínky použití této směrnice.

31 Směrnice 1999/31 se přitom použije pouze na odstraňovaný odpad, a nikoliv na odpad, který byl předmětem využití. Jak uvedla generální advokátka v bodě 38 svého stanoviska, čl. 3 odst. 1 této směrnice stanoví, že se tato směrnice vztahuje na veškeré skládky; ty jsou v čl. 2 písm. g) uvedené směrnice definovány jako místa pro odstraňování odpadů pomocí jejich povrchového nebo podpovrchového ukládání.

32 Tento výklad je podpořen skutečností, že s ohledem na obecnou systematiku směrnice 2006/21, kterou je výlučně právní úprava odpadů pocházejících z těžebního průmyslu, čl. 10 dost. 2 této směrnice nemůže být vykládán tak, že jeho důsledkem je implicitní rozšíření působnosti směrnice1999/31, která je jednoznačně definována v jejím čl. 3 odst. 1.

33 Z toho vyplývá, že jiný než těžební odpad může spadat do působnosti směrnice 1999/31 pouze tehdy, pokud je skládkován s cílem jeho odstranění, a nikoliv pokud tento odpad má být předmětem využití. V tomto smyslu je třeba vykládat čl. 3 odst. 2 druhou odrážku této směrnice, která z působnosti směrnice vylučuje používání vhodných inertních odpadů při terénních úpravách, rekonstrukcích a zavážkách nebo pro stavební účely.

34 Článek 10 odst. 2 směrnice 2006/21 tak musí být vykládán v tom smyslu, že nemá za účinek podřízení vyplňování lomu jiným než těžebním odpadem ustanovením směrnice 1999/31, pokud tento postup není odstraněním, nýbrž využitím tohoto odpadu.

35 K tomu, aby byla předkládajícímu soudu poskytnuta užitečná odpověď, je dále třeba určit, za jakých podmínek může být vyplňování lomu jiným než těžebním odpadem považováno za využití odpadu.

36 Vzhledem k tomu že pojem „využití“ není ve směrnici 1999/31 definován, je třeba odkázat na definici pojmu „využití“, která je uvedena v čl. 3 bodu 15 směrnice 2008/98. Tato směrnice, kterou byla s účinností od 12 prosince 2010 zrušena relevantní ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech (Úř. věst. 2006, L 114, s. 9), přičemž lhůta pro její provedení do vnitrostátního práva skončila k témuž datu, je *ratione temporis* použitelná na spor v původním řízení, jelikož oznámení o zahájení činnosti, které společnost Edilizia Mastrodonato zaslala provincii Bari na základě zjednodušeného postupu použitelného na využití odpadu, bylo datováno 19. lednem 2010 (obdobně viz rozsudek ze dne 23. března 2006, Komise v. Rakousko, C-209/04, EU:C:2006:195, body 56 a 57).

37 Článek 3 bod 15 směrnice 2008/98 přitom definuje „využití“ odpadu zejména jako činnost, jejímž hlavním výsledkem je, že odpad slouží užitečnému účelu tím, že nahradí jiné materiály, které by jinak byly použity ke konkrétnímu účelu. Bod 19 odůvodnění uvedené směrnice je s tímto přístupem v souladu, když uvádí, že se pojem „využití“ odlišuje, a to na základě jeho dopadu na životní prostředí, od pojmu „odstraňování“ odpadů tím, že nahrazuje přírodní zdroje v hospodářství.

38 Je tedy třeba konstatovat, že tato definice odpovídá definici rozpracované v judikatuře Soudního dvora, podle které podstatná charakteristika využití odpadu spočívá v tom, že jeho hlavním cílem je, že odpad může plnit užitečný účel tím, že nahrazuje použití jiných materiálů, které by pro tento účel musely být použity, což umožňuje chránit přírodní zdroje (rozsudek ze dne 27. února 2002, ASA, C-6/00, EU:C:2002:121, bod 69).

39 Z toho vyplývá, že úspora přírodních zdrojů musí být hlavním cílem využití odpadů. *Vice versa*, pokud je úspora surovin pouze druhotným účinkem činnosti, jejímž prvotním účelem je odstraňování odpadu, tato skutečnost nemůže zpochybnit kvalifikaci této činnosti jako odstraňování odpadu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. února 2003, Komise v. Lucembursko, C-458/00, EU:C:2003:94, bod 43).

40 V tomto ohledu z čl. 3 bodů 15 a 19 odůvodnění směrnice 2008/98 vyplývá, že účelem příloh I a II této směrnice je shrnutí nejběžnějších činností v oblasti využívání a odstraňování odpadů, a nikoliv taxativně vyjmenovat všechny činnosti v oblasti využívání a odstraňování odpadů ve smyslu uvedené směrnice.

41 Každé zpracování odpadů totiž musí být možné kvalifikovat jako „odstranění“ nebo „využití“ odpadů, a jak vyplývá z čl. 3 bodu 19 směrnice 2008/98, stejná činnost nemůže být kvalifikována současně jako „odstranění“ a „využití“. Za těchto podmínek, pokud jako ve věci v původním řízení zpracování odpadů nemůže být podřazeno pouze pod jednu činnost nebo kategorii činností uvedených v příloze I a II této směrnice pouze ohledem na popis dotčené činnosti, je třeba tuto činnost kvalifikovat případ od případu ve světle cílů a definic uvedené směrnice (obdobně viz rozsudek ze dne 27. února 2002, ASA, C-6/00, EU:C:2002:121, body 62 až 64).

42 Předkládajícímu soudu přísluší, aby s ohledem na všechny relevantní skutečnosti věci v původním řízení a s přihlédnutím k cíli ochrany životního prostředí sledovanému směrnicí 2008/98 posoudil, zda je účelem vyplňování lomu, o něž se jedná ve věci v původním řízení, primárně využití jiného než těžebního odpadu, který je určen k použití při tomto vyplňování.

43 Tak tomu může být v případě, kdy je zřejmé, že by vyplnění uvedeného lomu bylo uskutečněno i v případě, že by takové odpady nebyly dostupné, a bylo by tak nezbytné použít jiné materiály (obdobně viz rozsudek ze dne 27. února 2002, ASA, C-6/00, EU:C:2002:121, bod 69).

44 V tomto kontextu musí předkládající soud přihlédnout k podmínkám vyplňování, aby určil, zda by tato činnost byla provedena, i kdyby neexistoval jiný než těžební odpad. Například skutečnost, že provozovatel lomu dotčeného ve věci v původním řízení získává tyto odpady za úhradu ve prospěch původce nebo držitele tohoto odpadu tak může naznačovat, že hlavním cílem dané činnosti je využití uvedeného odpadu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. února 2003, Komise v. Lucembursko, C-458/00, EU:C:2003:94, bod 44).

45 Vyplňování lomu dotčeného ve věci v původním řízení dále může být považováno za využití pouze tehdy, pokud jsou podle nejnovějšího stavu vědeckých a technických poznatků použité odpady vhodné k tomuto účelu.

46 Článek 10 odst. 1 a článek 13 směrnice 2008/98 totiž členským státům ukládají, aby přijaly opatření nezbytná k zajištění nakládání s odpady způsobem, který respektuje životní prostředí a lidské zdraví, což předpokládá, že odpady mohou nahradit jiné materiály za stejných podmínek ochrany životního prostředí (obdobně viz rozsudek ze dne 22. prosince 2008, Komise v. Itálie, C-283/07, nezveřejněný, EU:C:2008:763, bod 61 a citovaná judikatura).

47 Pokud jde o vhodnost použití jiného než těžebního odpadu pro vyplnění lomu dotčeného ve věci v původním řízení, z čl. 3 odst. 1 a 2 druhého až čtvrtého pododstavce směrnice 1999/31 vyplývá, že neinertní, jakož i nebezpečné odpady nejsou vhodné při terénních úpravách, rekonstrukcích a zavážkách nebo pro stavební účely. Takové použití neinertních nebo nebezpečných odpadů tudíž nemůže být považováno za využití, a vztahuje se na ně tak působnost této směrnice.

48 Použití odpadů, které nejsou vhodné pro vyplnění vytěžených prostor, by vedlo k podstatně škodlivějším účinkům na životní prostředí, než pokud by bylo vyplnění provedeno za použití jiných materiálů. Jak přitom připomíná bod 19 odůvodnění směrnice 2008/98, činnost nelze klasifikovat jako využití odpadu, pokud tato klasifikace neodpovídá skutečnému dopadu činnosti na životní prostředí, který má být podle hierarchie odpadů stanovené v čl. 4 odst. 1 této směrnice, příznivější v případě využití než v případě odstranění odpadů.

49 S ohledem na to, co bylo uvedeno v bodech 41 až 46 tohoto rozsudku, musí předkládající soud ověřit, zda by společnost Edilizia Mastrodonato přikročila k vyplnění vytěžených prostor lomu, který vlastní, i tehdy, pokud by musela při vyplňování upustit od použití jiného než těžebního odpadu, a zda odpady, jejichž použití bylo navrhováno, jsou k takovému vyplnění vhodné. Činnost dotčená ve věci v původním řízení může být označena za „využití“ pouze tehdy, pokud jsou tyto dvě kumulativní podmínky splněny.

50 Z odpovědi předkládajícího soudu poskytnuté na žádost Soudního dvora o objasnění v tomto ohledu vyplývá, že odpady dotčené ve věci v původním řízení mají velmi rozdílnou povahu a pravděpodobně zahrnují neinertní či dokonce nebezpečný odpad, který – jak bylo uvedeno v bodě 45 tohoto rozsudku – není k vyplnění lomu vhodný. Je nicméně na vnitrostátním soudu, jenž je jako jediný příslušný k posouzení skutkových okolností sporu, aby určil, zda záměr vyplnění lomu vlastněného společností Edilizia Mastrodonato splňuje požadavky připomenuté v předchozím bodě.

51 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 10 odst. 2 směrnice 2006/21 musí být vykládán v tom smyslu, že nepodřizuje vyplnění lomu jiným než těžebním odpadem ustanovením směrnice 1999/31, pokud tato činnost představuje využití tohoto odpadu, přičemž je na předkládajícím soudu, aby tuto skutečnost ověřil.

K nákladům řízení

52 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Článek 10 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES musí být vykládán v tom smyslu, že nepodřizuje vyplňování lomu jiným než těžebním odpadem ustanovením směrnice 1999/31, pokud tato činnost představuje využití tohoto odpadu, přičemž je na předkládajícím soudu, aby tuto skutečnost ověřil.

Podpisy